

Búcsú a hátsó sorból

Written by Király Ilona

A hátsó sorból némán integettem,
Mert fájt a lelkem.
Éppúgy, mint annak, aki elől tolongott,
És ott zajongott,
Bizonygatva, hogy hiányol tégedet,
Ha nem lesz veled...
Te vigasztaltad, és hozzá beszéltél --
Felém se néztél,
Csak a közelben álló búcsúzókra,
Kik búcsúcsókra
Feléd haladtak szépen elköszönni.
Mert így kell tenni,
Ha valaki szűk körünkből távozik,
És épp búcsúzik.
Mindenki mond még egy-két jó tanácsot.
És mit csinálsz ott
Kérdik, új helyeden? -- S ugye fogsz írni?
Nem érsz rá sírni,
Csak válaszolgatsz, és nyújtod a karod,
Osztod mosolyod
A körülálló búcsúzó seregnek,
Akik szeretnek.

Búcsú a hátsó sorból

Written by Király Ilona

A hajó ott áll már, azona helyen,
Hogy majd elvigyen
A végtelen nagy tenger messzeségbe,
A kéklő égbe.
Én is ott álltam, -- hátul integettem,
Mert fájt a lelkem.
Az eddig ki nem mondott kedves szavak
Marták torkomat.
Tudtam, hogy az alkalomnak vége van,
hogy én önmagam
Jobban kitárjam, közeledbe férve.
Ott álltam félve,
Hogy könnyem csordul, ha közelbe lépek
Ölelni téged.
Tudtam, hogy megint csak vár rám a magány,
De ami talán
Ismét megvígasztal, mint máskor szokott,
Mikor bánatot
Oszd reám a sorsnak kegyetlen keze.
De hogy levegye
A múltó idő -- s ne fájjon ott belül;
Legjobb egyedül.
Így csak a hátsó sorból integettem

Búcsú a hátsó sorból

Written by Király Ilona

-- Mert fájt a lelkem.